

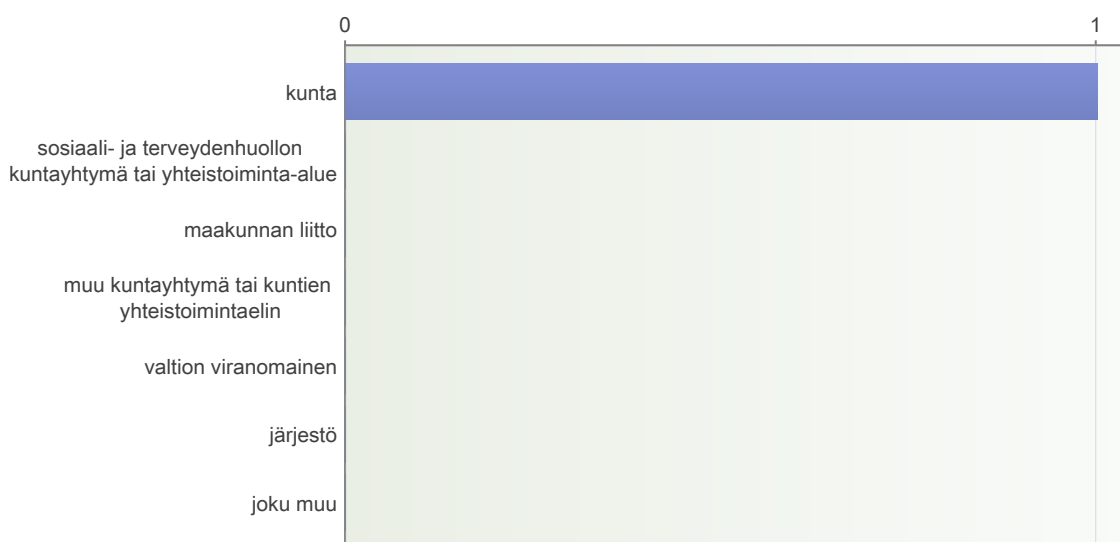
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyynnön käsittelypäivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Kalajoen kaupunki	Otso Juvonen, kaupunginsihteeri	Jukka Puoskari, kaupunginjohtaja, puh 044 - 4691200, jukka.puoskari@kalajoki.fi	1.11.2016	Kaupunginvaltuusto

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Maakunnalle siirtyvällä sote-järjestämisvastuulla ei sinällään ole vaikutusta väestö-ryhmien väliseen yhdenvertaisuuteen. Palvelut integroidaan asiakaskeskeisesti ihmisten tarpeiden mukaisesti on hyvä tavoite. Tehokkaiden ja vaikuttavien toimintatapojen käyttöönotto ja palveluiden saatavuus parantavat yhdenvertaisuutta ja parhaimmillaan kaventavat terveyseroja. Tavoitteet olisi ollut helpompi ja selkeämpi tavoittaa edelleen kehittämällä nykyisiä toimivia organisaatioita ja korvaamalla toimimattomat uudella tuotantotavalla.

Valinnanvapausmallilla tulee olemaan vaikutuksia saatavuuteen, mutta sen arviointia ei voida vielä tehdä, koska esitys ei ole valmis. Malli ja uudistus tulisi valmistella niin, ettei se johda väestön hyvinvointi- ja terveyserojen lisääntymiseen.

Uudistuksen yhteydessä tulee varmistaa, että turvataan yhdenvertainen palvelun saatavuus harvaanasuilla alueilla. Erityisesti tulee kiinnittää huomiota siihen, onko laki riittävä turvamaan ikääntyneiden palvelut

maaseudulla.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Vastaajien määrä: 1

- Kustannusten kasvun hillinnän kannalta oleellista on palvelulupauksen sisältö: ketä hoidetaan, millä omavastuuosuudella ja mitä hoitoja, lääkkeitä ja menetelmiä julki-sen palvelutarjonnan piiriin kuuluu. Jos rahoitus ohjaa tiukasti, toimintoja on tuotettava uusilla tavoilla vaikuttavasti ja kustannustehokkaasti. Kustannuskehityksen taittaminen on silloin mahdollista.

Moniportainen järjestämis- ja tuottamisorganisaatio tulee lisäämään byrokratiaa ja nostamaan hallinnon kustannuksia. Tämä osaltaan vaikuttaa tuotantoon jäävän rahoituksen suuruuteen ja voi aiheuttaa palvelujen heikkenemistä tai että säästö-tavoitteista jäädään.

Uudistuksen rakennejärjestelyt aiheuttavat kunnille kustannuspaineita siirtymä-vaiheessa ja kuntien investointimahdollisuuksien heikkeneminen vaikuttaa kielteisesti kokonaistalouden kehitykseen.

Kalajoen kaupungin sotepalveluissa on saavutettu kokonaisuuden hallinnalla, laadukkailla lähipalveluilla ja varhaisella tuella n. 400 euroa keskimääräistä edullisemmat kustannukset.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Vastaajien määrä: 1

- Demokratia vahvistuu maakunnassa uudistuksen myötä, kun kootaan yhteen tietyt palvelut ja valitaan demokraattinen elin. Samalla kuitenkin uudistus tarkoittaa paikallistasolla rajua demokratian kaventumista, kun yli puolet demokraattisesti ohjatuista palveluista siirtyy maakuntatasolle. Maakuntatasolla tosiasiallisesti demokraattiset ohjausmahdollisuudet eri alueilla ovat hyvin vähäisiä. Demokratia heikenee, kun maakunnalle siirretään toimintoja, jotka olisivat demokraattisemmin hoidettu pienemmillä alueilla. Paikallistasolla tulee ongelmia kun sote-organisaatio eriytyy muusta kaupungin organisaatiosta, koska toiminnassa on paljon läpileik-kaavia toimintoja ja rajapintoja.

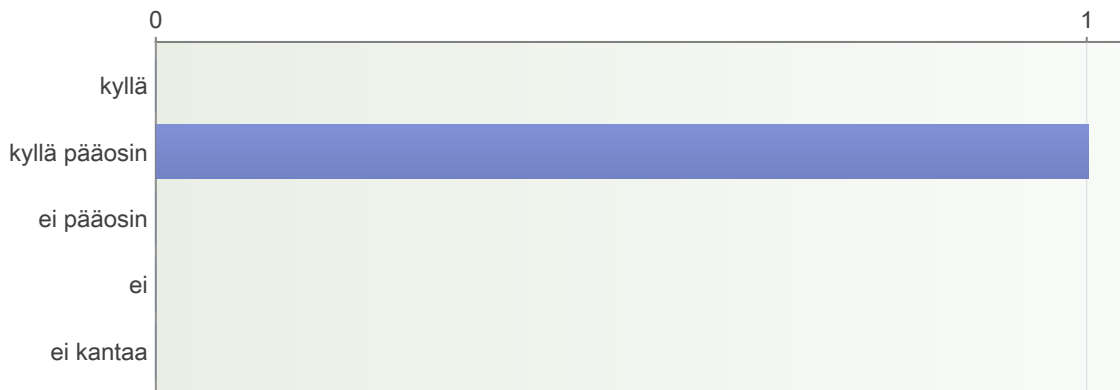
Maakunnista on tarkoitus luoda vahvoja organisaatioita. Maakunnat olisivat keskimäärin huomattavasti kuntia suurempia sekä kooltaan että taloudeltaan. Tästä huolimatta maakuntien itsehallinto tulee olemaan selvästi kunnallista itsehallintoa heikompaa. Näin ollen tehtävien siirtyessä kunnilta maakunnille tehtävien itsehallinnollinen ohjaus heikkenee. Maakunnan tasoisten tehtävien kokoaminen maakuntahallintoon on järkevää. Mikäli uusi maakunta perustetaan, sille tulee antaa myös tosiasiallinen laaja päätäntävalta suhteessa valtioon. Vaaleilla valittuja päättäjiä ei voi asettaa esityksen mukaisesti tiukkaan valtion ohjaukseen. Palveluita koskevat operatiiviset ammatillista ja alueellista asiantuntemusta edellyttävät asiat tulisi jättää maakuntien päätösvaltaan.

Maakunnalla on oikeus päättää palveluiden tuotantotavasta erittäin rajoitetusti (valtioneuvoston päätösvalta yhteistoimintasopimuksissa ja palvelurakenteen ohjauksessa, laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvien palveluiden markkinoille vien-ti ja yhtiöittämisvelvollisuus sekä maakunnan palvelulaitos). Maakunta ei myöskään voi päättää miten organisoit oman palvelutuotannon.

Säädökset ovat mahdollistamassa maakunnille tarkoituksenmukaisen lautakunta-mallin. Tämä on hyvä linjaus. Palvelutuotannon demokraattinen ja asiantunteva ohjaus vaatii omat asiantuntijalautakuntansa. Päätöksenteossa pitää pystyä entistä enemmän tarkastelemaan maakuntaa kokonaisuutena. Maaseudun raaka-aineilla ja elinkeinoilla tulee olemaan suuri rooli tulevaisuudessa. Yritysvaikutusten arviointi tulisikin ottaa osaksi maakuntien ja kuntien normaalia päätöksentekoa.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Vastaaajien määrä: 1

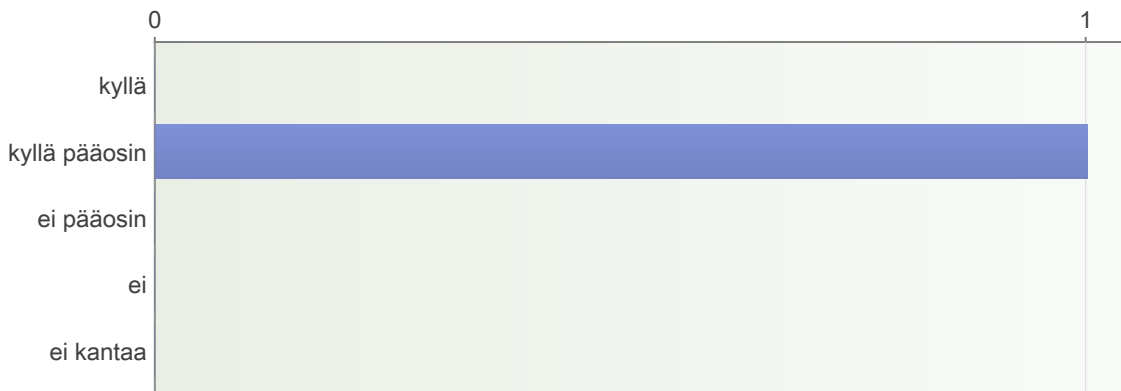
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Muutoin pääsääntöisesti, mutta valtion puuttuminen tulee rajata ainoastaan lain-säädännöllä määriteltyihin tehtäviin ja ns. kriisimaakuntamenettelyyn. Maakuntien palvelukeskusten osalta viittamme KT:n perusteelliseen lausuntoon. "Maakuntien palvelukeskukset Maakuntalakiluonnoksen 16 luvun säännökset valtakunnallisista palvelukeskuksista tulee poistaa laista. Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestämien tulee olla maakuntien päätettävissä. Lainsäädännöllä ja lakiin perustuvilla standardeilla luodaan kriteerit yhtenäiselle palveluarkkitehtuurille ja tietotuotannolle, mutta tukipalveluiden organisoiminen tulee perustua maakuntien päätöksille. Sinällään tukipalveluiden järjestäminen laajassa yhteis-työssä on perusteltua ja kunnilla ja sairaanhoitopiireillä on tästä hyviä kokemuksia. Tukipalveluissa toimii tällä hetkellä suuri määrä valtakunnallisia, maakunnallisia ja alueellisia yhtiöitä, joilla on osaaminen ja resurssit toteuttaa laajoja muutosprosesseja ja tuottaa palvelut julkisille organisaatioille. Investoinnit järjestelmiin, osaamiseen ja henkilöstöön olisivat huomattavasti edullisemmat kuin kokonaan uusia organisaatioita perustettaessa. Useat yhtiöt ovat jo osa valtakunnallista tai maakunnallista rakennetta. Luonnoksesta puuttuvat kokonaan arviot uusien palvelukeskusten perustamiseen, investointeihin, järjestelmiin sekä henkilöstö- ja muihin menoihin liittyvistä kustannuksista. Luonnoksesta puuttuvat myös yhtiöiden liiketoimintasuunnitelmat ja ennakoitujen kassavirrat sekä selvitykset niiden markkinavaihteluista. Palvelukeskuksia ollaan perustamassa ilman minkäänlaisia selvityksiä niiden kustannuksista. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta. Lakiluonnosten mukainen järjestely veisi tukipalveluita koskevan päätöksenteon kauas niiden käyttäjistä. Maakunnilla olisi yhtiöiden palveluiden käyttövelvollisuus, mutta rajalliset mahdollisuudet vaikuttaa niiden sisältöön. Epäselväksi jää myös maakuntien omistajaohjauksen rooli ja suhde valtionohjaukseen. Valtion asema päätöksenteossa turvataisiin yhtiöjärjestysmääräyksien. Samoin epäselväksi jää yhtiöiden hallitusten yhteisöoikeudellinen asema. Maakuntalakiluonnoksen mukaan valtioneuvoston asetuksella voitaisiin säätää tarkemmin käyttövelvoitteen piiriin kuuluvista palveluista ja palvelukeskusten tehtävistä. Säännökset ovat väljiä ja ongelmallisia sekä maakuntien itsehallinnon että osakeyhtiölain kannalta eivätkä täytä asetuksenantovaltuuden edellyttävää tarkkarajaisuutta. Talous- ja henkilöstöhallinnon palveluiden keskittämiseksi asetetut tavoitteet voidaan parhaiten saavuttaa usean tukipalveluyksikön mallilla. Talous- ja henkilöstöhallinnossa toimii jo lähtötilanteessa lukuisia julkisomisteisia ja yksityisen sektorin tuottajaorganisaatioita ja markkinoilla on tervettä kilpailua. Esim. alueelliseen yhteistyöhön perustuen tukipalveluja tuottavat tahot voisivat tuottaa talous- ja henkilöstöhallinnon palveluita myös kunnille, mikä varmistaisi, että talous- ja henkilöstöhallinnon tukipalvelut olisivat tuotettavissa tehokkaasti myös kuntien tehtävien tarpeisiin. Maakunnilla tulee olla itsenäinen toimivalta

ja vastuu hoitaa itse henkilöstöjohtamiseen ja keskeisiin henkilöstö-toimintoihin liittyviä tehtäviä. Tämä edellyttää riittävästi ammattitaitoista henki-löstöä sekä sopimukseen perustuvaa työjakoa mahdollisten talous- ja henkilöstö-hallinnon palvelukeskusten kanssa.”

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Tehtävät on pääosin määritelty oikein. Maakunnalle tulee antaa laaja toimivalta niissä asioissa, jotka on järkevä hoitaa maakunna tasolla. Tässä yhteydessä tulee siirtää merkittävästi valtion/ministeriöiden toimivaltaa maakunnille ja antaa alu-eellisille innovaatioille ja luovuudelle tilaa. Vastaavasti maakunnilta ja valtiolta tu-lee siirtää kunnille jäävissä tehtävissä huomattavasti nykyistä enemmän toimivaltaa. Kuntien toiminnan ydintä tulee jatkossa olemaan entistä keskeisem-min elinvoiman edistäminen. Elinkeinopolitiikkassa ja kaavoituksessa tulee jatkos-sa mahdollistaa kunnille aikaisempaa laajempi toimivalta. Tämä koskee myös maa-seutuelinkeinotoiminnan edistämistä yhtenä elinkeinopolitiikan osa-alueena.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

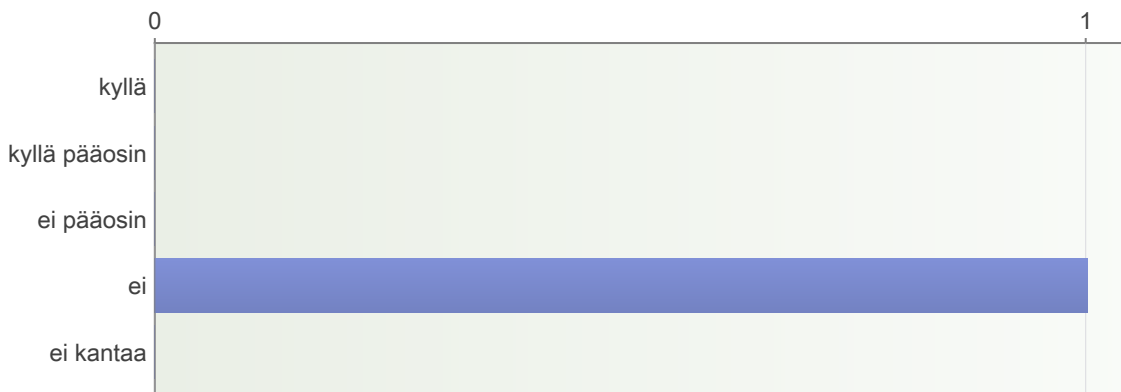

Avoimet vastaukset: kyllä

- Tosin tämä kohta on ehkä selkein osoitus siitä, että demokratia ja asukkaiden vaikuttamismahdollisuudet kapenevat kunnilta siirtyvissä tehtävissä dramaattisesti.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

- Järjestelmä on sekava yhdistelmä valtion tiukkaa ohjausta, tilaaja-tuottaja-mallia ja epäselvää valinnanvapautta. Maakuntakonsernin, palvelukonsernin sekä valtakunnallisten yhteisten palvelukeskusten muodostaman kokonaisuuden organisointi on vaikeasti hahmotettavissa. Jää epäselväksi tarvitaanko säädöstä maakunnan palvelulaitoksesta ja johtaako tämä tosiasialisesti maakunnan päätösvallan siirtymistä pois maakuntavaltuustola ja hallitukselta. Samalla vaarantuu demokraattinen päätöksentekomalli. Epäselväksi jää myös palvelulaitosten perustamisen välttämättömyys. Lisäksi on kyseenalaista ovatko valtakunnalliset palvelukeskukset lakitasolla välttämättömiä. Esimerkiksi hankinnoissa roolin tulee olla vain konsultoiva.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Maakuntien rahoituslailla säädetään valtion yleiskatteellisesta rahoituksesta maa-kunnille. Rahoituksen yleiskatteellisyydestä johtuen mallia voidaan pitää maakunnan näkökulmasta tarkoituksenmukaisena. Yleiskatteellisuuden myötä maakunnille jää ainakin jonkinlainen mahdollisuus päättää saamansa rahoituksen käytöstä. Maakunnille tulee jäädä ratkaisuvälillä niille siirrettävien tehtävien hallinnon, päätöksenteon ja talouden järjestämiseen maakuntien itsehallinto huomioon ottaen. Rahoitus toteutetaan mm. vähentämällä kunnilta kunnallisveroa tasasuuruisesti. Kuntien näkökulmasta tulojen siirto yhtäsuurena eränä kaikilta kunnilta valtion kautta maakunnalle, ei kohtele kuntia oikeudenmukaisesti. Kuntakohtaiset erot tulisi huomioida siten, että kunta ei joutuisi maksamaan tuotannosta nykyistä enemmän sen tuottaessa palvelua keskimääräistä edullisemmin. Maakuntien päätösvalta jää puutteelliseksi ilman verotusoikeutta. Maakunnille tulee turvata riittävä rahoitus pohja yhdenvertaisten palvelujen järjestämiseen riippumatta siitä, mikä on maakunnassa asuvien tulopohja. Maakunnille osoitettavien muiden kuin sote-palvelujen ja pelastustoimen järjestämisen rahoitusta koskevat ehdotukset valmisteillaan erikseen osana maakuntauudistusta, joten näitä ei voida kommentoida esityksen puuttuessa.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Vastaajien määrä: 1

- Maakuntahallinnon uudistukseen liittyvässä työnjaossa kunnalla olisi edelleen vastuu paikallisesta elinkeinopolitiikasta. Maakunnan tehtävälään kuuluisivat mm. elinkeinoelämän ja elinkeinojen sekä innovaatioympäristöjen kehittäminen ja rahoittaminen sekä siihen liittyvät yritys- ja neuvontapalvelut.

Aktiivista elinkeinopolitiikkaa harjoittavat kunnat ja kaupungit ovat järjestäneet osan yritys- ja neuvontapalveluista omalla alueellaan, toki hyödyntäen ELY:n, TE-toimiston ja muiden yrityspalveluja tuottavien yhteistyökumppaneiden palvelutarjontaa oman tarjonnan lisäksi. Kunnalliset yrityspalvelukeskukset / kehittämissyhtiöt tuntevat alueensa yritykset parhaiten. Osa kunnallisista / alueellisista yrityspalvelukeskuksista hoitaa nykyisin myös toimivien yritysten kehittämis- ja kasvupalveluja sekä yritysten perustamisen neuvontapalveluja. Nämä tulee ottaa huomioon paikallisen elinkeinopolitiikan harjoittamisen yhtenä työkaluna myös tulevaisuudessa, eli yritysten kehittämisspalveluja tulee voida tuottaa omalle alueelle kuntien ja kehittämissyhtiöiden toimesta.

Elinkeinojen kehittämisen, maaseudun kehittämisen sekä maankäytön ja kaavoituksen vaikutusmahdollisuuksia tulee lisätä kunnille maakuntauudistuksen yhteydessä.

Maakuntalain perusteluissa todetaan seuraavaa maakunnan tehtävistä:

"6) Maataloushallinnon ja viljelijätukien hallintotehtävät kuitenkin siten, että kunnissa oleva palveluverkko

(maaseutuasiamiehet) säilyy käytettävissä”

”12) Maaseudun kehittäminen sekä maa - ja elintarviketalouden, maaseutuelinkeinojen ja maatilatalouden sekä kala- ja riistatalouden edistäminen ja rahoittaminen, viljelijätukitehtävät sekä näihin liittyvät palvelut.”

”Momentin 6 kohdan mukaan maakunnan tehtävälleen kuuluisivat maatalous ja maaseudun kehittäminen siten kuin niistä lailla säädettäisiin. Tähän tehtävä-alaan sisältyvät seuraavat tehtäväkokonaisuudet: viljelijätuet, hanke- ja yritystuot, maatalouden rakennetuet, maaseudun kehittämissuunnitelmien hallinnointi, kolttalain mukaiset tehtävät, poro- ja luontaiselinkeinot sekä maatalouden luopumistuki. ELY-keskuksille, aluehallintovirastoille ja kunnille säädetyt näihin tehtäväkokonaisuuksiin kuuluvat tehtävät ehdotetaan siirrettäviksi maakunnille.

Viljelijätukiin liittyvistä viranomaisten tehtävistä säädetään keskitetysti maatalouden tukien toimeenpanosta annetussa laissa (192/2013), jäljempänä toimeenpanolaki. Toimeenpanolakia sovelletaan Euroopan unionin suorista tuista maataloudelle annetun lain (193/2013), eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) ja maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) nojalla myönnettävien tukien ja korvausten toimeenpanoon. Toimeenpanolaissa säädetään keskitetysti muun muassa eri viranomaisten, kuten Maaseutuvirasto, kunta, ELY-keskus ja aluehallintovirasto, tehtävistä ja toimivallasta, tuen hakumenettelystä, tukihakemuksen käsittelystä viranomaisessa ja päätöksenteosta, valvonnasta ja valvontaseuraamuksista, tuen takaisinperinnästä ja takaisinperittävästä määrästä sekä viranomaisen oikeudesta tietojensaantiin. Kaikki viljelijätukihallintoon kuuluvat, maakunnille siirrettäviksi esitetty tehtävät ovat niin sanottuja maksajavirastotehtäviä, joiden hoitamisesta säädetään hyvin yksityiskohtaisesti jäsenvaltioissa suoraan sovellettavassa Euroopan unionin lainsäädännössä.”

-Edellä mainitun lain perusteluiden tulisi tarkoittaa sitä, että kuntien maaseutuhallinnon yhteistoiminta-alueiden henkilöstö siirtyy ns. vanhoina työntekijöinä maakuntahallintoon, muodostaen siellä oman yksikön maaseutuosalalla. Yksiköllä on tällöin oma budjetti sekä työhön osallistuva johto/esimies.

-Kunnissa oleva palveluverkko säilyy käytettävissä siten, että; edellämainitun yksikön henkilöstö on sijoitettu kunnissa, tai paikallisyksiköissä oleviin työ-pisteisiin ja henkilöstön mitoituksessa on huomioitu kuntien maaseudun kehittämistehtävät.

”Hallitus linjasi 5.4.2016, että maatalousyrittäjien ja turkistuottajien lomituspalvelujen järjestäminen ja lomituksen paikallisviranomaistehtävät siirretään maa-kuntien tehtäväksi. Lomituksen siirto maakuntien tehtäväksi on sopuissuunnitelmassa kilpailulainsäädännön kanssa. Maakuntien tehtävänä lomituspalvelujen yhdenvertainen, laadukas ja kustannustehokas toteutuminen koko maassa voitaisiin turvata. Samassa yhteydessä olisi järkevää siirtää myös poronhoitajien sijaisavun hakeminen ja myöntäminen maakunnille.”

-Hyvien kokemusten perusteella olisi tarkoituksenmukaista, että lomituspalveluiden hallinto integroitaisiin maaseudun elinvoimayksikköön, missä hoitetaan myös samojen asiakkaiden viljelijätukipalvelut.

-Tasapuolisen palvelun turvaamiseksi on tärkeää, että käytännön järjestelyt tapahtuvat kunnissa, tai paikallisyksiköissä mahdollisimman lähellä viljelijöitä ja lomittajia.

-Lomitusten järjestäminen, lomittajien työturvallisuudesta huolehtiminen ja äkillisiin tilanteisiin reagoiminen vaatii riittävästi henkilöstöä eri tasoille.

-Lomituksen osalta odotetaan STM:n kehittämistyöryhmän lausuntoja ja esityksiä, joiden pitäisi olla valmiina viimeistään 31.3.2017.

Hankinnat eivät saa keskittyä ylimaakunnallisiksi kokonaisuuksiksi. Maakuntien toimintamallissa tulee olla mahdollisuus pienillekin yrityksille tarjota tuotteita ja palveluita. Uudistuksessa on syytä huomioida, että SOTE muutoksen myötä, näiden yksikköjen käyttämät tuotteiden mm. elintarvikkeiden hankinnat siirtyvät maakuntahallinnolle. Valtakunnallisen yhteishankintojen palvelukeskuksen roolin tulee olla lähinnä konsultoiva ja neuvova.

Liikenneasioiden järjestämisestä luonnoksessa on niukalti. Liikennejärjestelmätyö on pääosin alueiden sekä maankäytön suunnitteluun liittyvää ja toiminnallisesti oikea paikka on maakuntahallinto. Yksityistieasiat kuuluvat luontevasti maakunnan ja kuntien tehtäviin. Joukkoliikenteen tehtävistä säädettäessä on syytä kiinnittää huomiota palvelukokonaisuuden toimivuuteen sekä etenkin maaseudun yhteyksien varmistamiseen.

Pelastustoimea järjestettäessä syytä määritellä maakunnan ja kuntien välinen yhteistyö mm. valmiussuunnitelmissa sekä lupauksesta vasteajoissa ja poikkeustilanteissa toimimisessa, erityisesti maakuntien rajoilla. Huoltovarmuuden kannalta tulee huolehtia että hankintaketjut eivät muodostu pitkiksi. Jos hankintaketjut ovat pitkiä ja perustuvat esimerkiksi kaukaa tuotuihin elintarvikkeisiin, on ruokajärjestelmä hyvin haavoittuvainen

Ympäristöterveydenhuollon siirtyminen maakuntiin on kannatettava. Ympäristöterveydenhuolto kytkeytyy useisiin maakunnallisiin tehtäväkokonaisuuksiin. Maakunnissa on syytä tarkasti varmistaa, että vaikka ympäristöterveydenhuolto hoidettaisiin oman jaoston ja yksikön kautta on kytkös elinkeinojen kehittämiseen oltava selkeä. Ympäristöterveydenhuollosta on rakennettava kokonaisuus ja tämä tarkoittaa myös valvontaeläinlääkäreiden siirtymistä maaseudun maakuntiin. Päivystyksen hoitamiseen kiinnitettävä huomiota.

Maakunnille on siirtymässä ELY:n alueiden käytön suunnittelua koskevat tehtävät nykyistä konsultoivammassa muodossa. Rakennustoimen ollessa kunnan vastuulla tulisi siihen yhdistää myös ilmoitusmenettelyksi muutettuna nykyinen ympäristöluvitusta.

Esityksessä on kirjattu, että ympäristöhallinnon myöntämät ympäristöluvat, ympäristövalvonta ja luonnonsuojelu kootaan ELY-keskuksista ja aluehallintovirastoista uudistettavaan valtion valtakunnalliseen aluehallintovirastoon valtion tehtäväksi. Hallintoa uudistettaessa on kevennettävä elinkeinonharjoittajien hallinnollista taakkaa, ja valmistelussa voitaisiinkin edistää myös elinkeinojen harjoittamista ja alueiden tasapainoista kehittämistä. Byrokratian purkaminen on oltava rakenteiden uudistamiseen verrattava tavoite. Ympäristöluvat, jotka koskevat kooltaan alle teollisuuspäästödirektiivilaitoksia, tulee muuttaa ilmoitusmenettelyksi ja antaa niiden käsittely kuntien tehtäväksi osaksi kuntien viranomaistehtäviä.

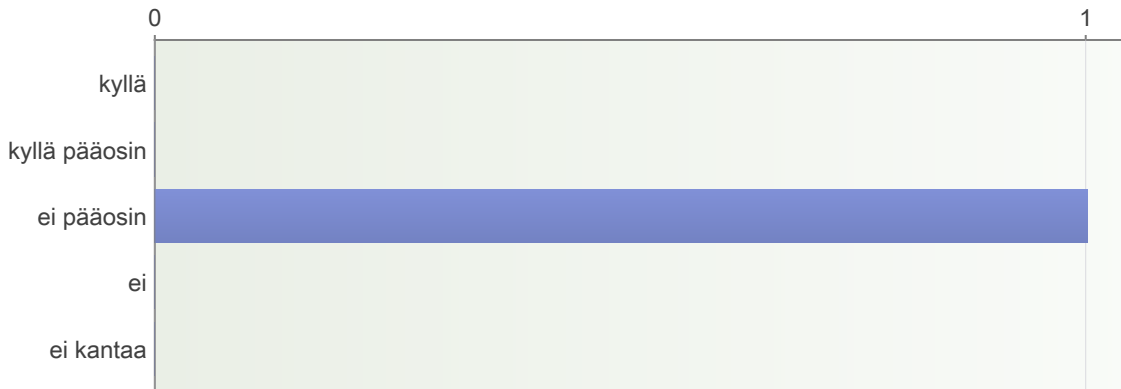
Luonnonsuojelu liittyy kiinteästi maakuntien muihin alueiden käytön tehtäviin. Luonnonsuojelukokonaisuus tulee keskittää maakuntaan ja kuntatasoisesti kuntiin. Valtakunnallisella vastuulla olevat, kuten Natura-alueilla tehtäviä toimenpiteitä koskevat tehtävät, voidaan vastuuttaa maakunnille, ja jättää asian seuranta sekä EU-raportointivastuu ympäristöministeriölle. Vesilain mukaisten lupien käsittely tulisi siirtää myös maakunnille ja kunnille koska ne ovat selvästi osa alueellista ja kunnallista paikallistuntemusta edellyttäviä tehtäviä.

Osa tulevien maakuntien toimintaa tulee olemaan kasvupalvelut sekä aluekehittäminen. Tehtävä linkittyy vahvasti myös maaseudun yrittäjyyteen ja kasvupalveluissa on varmistettava, että maakunnan erilaisten alueiden ja yrittäjien tarpeet huomioidaan. Maaseuturahoitukseen ollessa mm. EU-budjetoinnissa ja ohjelmissa oma kokonaisuutensa, on tämä erillisyyttä myös maakunnissa.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

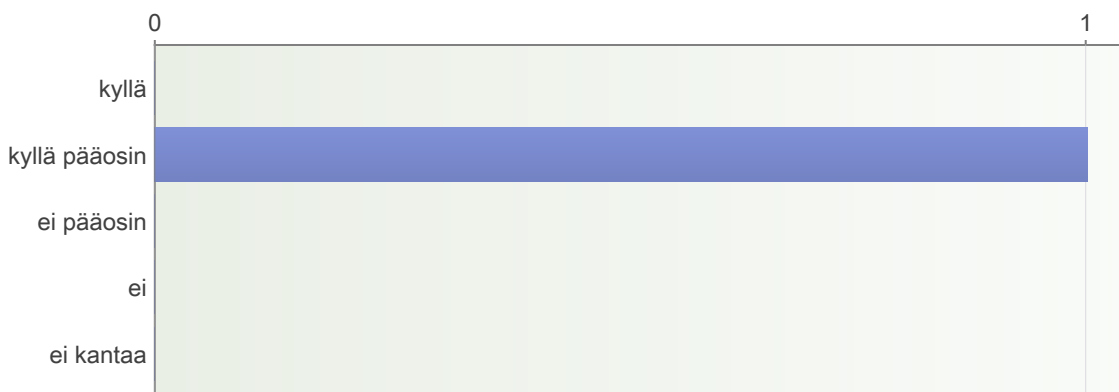

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Tällä pykällä on tarkoitus turvata palveluiden läheisyys, mutta se mahdollistaa myös vahvan palveluiden keskittämisen, koska kriteerit on määritelty niin väljiksi. Tarkoituksen mukainen toteutus on ilmaisuna niin väljä, että se on perusteltavissa lähes joka tilanteessa. Sellainen palvelu, jota suurin osa ihmisistä tarvitsee vain harvoin ja vaatii erikoisosaamista, on järkevää tuottaa suuremmissa kokonaisuuksissa. Silloin voidaan varmistaa osaamisen saatavuus, tilat, laitteet ja välineet ja pystytään hillitsemään kustannuksia. Lakiuonnoksen 11 § 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi suurempiin kokonaisuuksiin koottuja palveluja koskevasta vastuusta ja päätösvallasta. Se maakunta, jonka tehtäväksi jokin palvelu on osoitettu, vastaisi mm. palvelun tarpeen, määrän ja laadun määrittelystä sekä palvelun tuottamisesta. Muilla maakunnilla on kuitenkin kirjattu velvollisuus kustannusten korvaamiseen alueensa käytöstä. Heillä ei kuitenkaan olisi päätösvaltaa keskitetyistä palveluista eivätkä ne saisi tuottaa eikä hankkia muualta mainittuja palveluja. Muiden maakuntien ainoa vaikutusmahdollisuus keskitettyihin palveluihin olisi 16 §:n mukainen valtuustokausittain laadittava yhteistyö-sopimus. Keskittäminen erityisen vaativissa palveluissa on sinänsä järkevää ja kustannustehokasta (henkilöstö, erityisosaaminen, tilat, laitteet yms.). Yhden tuottajan vaarana on kustannuksissa ilmiö ”piikki auki”, kun kukaan muu ei tuota palvelua. Laissa ei ole määritelty mitä nämä yhdelle maakunnalle keskitetyt palvelut ovat. Tällä hetkellä palvelut lähellä asiakasta on pystytty tuottamaan paremmin kunta/aluekokonaisuuksissa kuin esim. sairaanhoitopiiri. Valinnanvapauslainsäädännön puuttuminen vaikeuttaa lainsäädännön arviointia.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

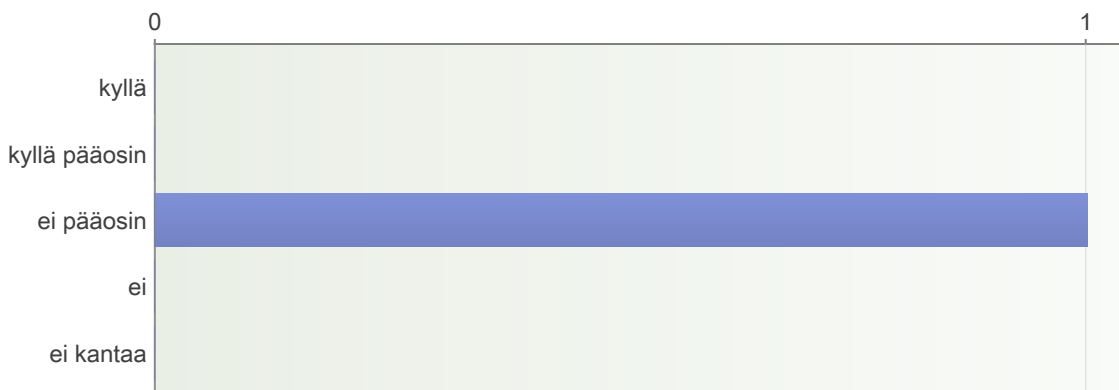

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakunnat voivat sopia siitä, miten ja missä palveluja tuotetaan siten, että maakuntarajat eivät muodosta esteitä tarpeen mukaisten palvelujen käytölle. Jos asiakkaan tarvitsemat palvelut on saatavissa liikenteellisesti tai muutoin paremmin naapurimaakunnasta, tämän on voitava toteutua vaivatta. Erittäin tärkeä asia varsinkin maakuntarajalla oleville kuntalaisille.

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Vastaajien määrä: 1

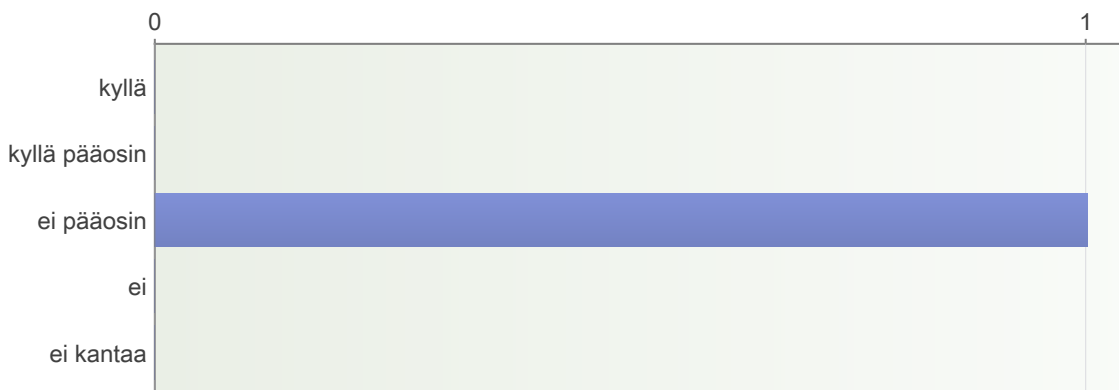

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Uudistukselle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tulee asiakaslähtöisen integraation toteutua peruspalveluiden ja erityispalveluiden sekä sote-peruspalveluiden ja maakunnan vastuulla olevien sotepalveluiden ja myös pääosin kuntien vastuulle jäävien hyvinvointipalveluiden välillä. Uudistuksen kokonaisuuteen liittyvät valinnanvapaus, monituotajamalli ja yhtiöittämisvelvoite vaarantavat integraation toteutumisen. Nämä voivat johtaa palveluketjujen pirstaloitumiseen ja asiakkaan kannalta sekavaan lopputulokseen. Asiakkaan hoidosta ja palvelusta ei vastaa kukaan vaan on vain osatoteuttajia. Uudistuksen yksi heikkous on, että päävastuu terveyden ja hyvinvoinnin editämisestä on kunnan velvollisuus, mutta aiheutuneet hyödyt kertyvät toiselle organisaatiolle. Myös jo tehty pitkäjänteinen ennalta-ehkäisevä työ, joka näkyy kunnan hyvänä tuloksena tällä hetkellä. Laiminlyönnistä aiheutuneet lisäkustannukset kertyvät myös toiselle organisaatiolle. Ehdoton edellytys palveluiden integraation toteuttamiselle on että sosiaalija terveydenhuollon asiakastietoja pystytään tietoturvallisesti hyödyntämään moniammatillisesti yhtenä kokonaisuutena arkaluonteisten henkilö- ja asiakkaan tiedollista itsemääräämisoikeutta kunnioittaen.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

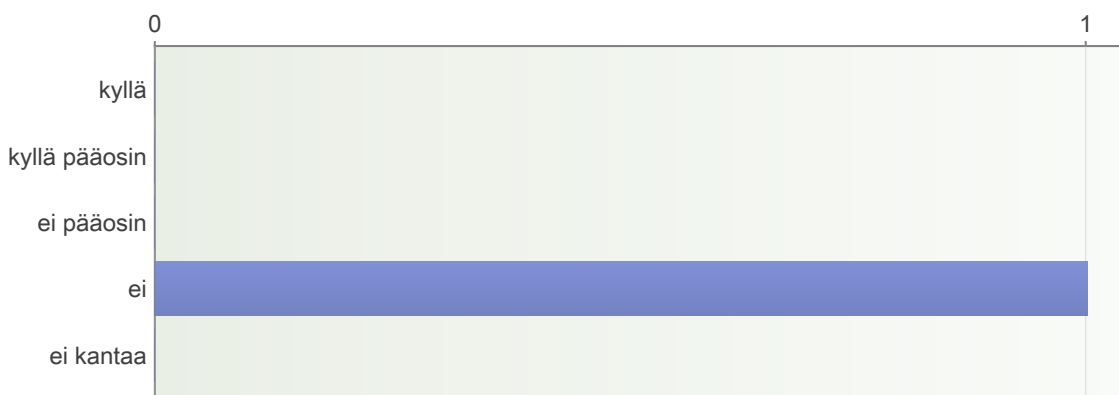
Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Maakuntien palvelujen järjestämiseen kohdistuvan valtion ohjauksen tulisi kohdistua ainoastaan strategisiin tavoitteisiin sekä maakuntien välisen työn ja on näkökulmasta strategisesti merkittäviin kohteisiin. Valtakunnalliset ja tarvittaessa erikseen kullekin maakunnalle asetettavat sosiaali- ja terveydenhuollon strategiset tavoitteet sekä ministeriön ja maakuntien neuvottelumenettely ovat riittäviä ohjausvälineitä. Suuri osa paikallisista (kuntataso) ja alueellisista palvelutuottajien joukosta on tuottanut laadukkaita sote-palveluja kohtuullisin kustannuksin ja hyvälaatuisina. Mikäli valtion ohjaus toteutettaisiin esitetyllä tavalla, valtion olisi merkittävästi lisättävä ohjaustehtäviin suunnattavia resursseja ja osaamista ja lisää hallinnon kerroksia entisestään. Valinnanvapauden piirissä olevien palveluiden osalta ohjauksessa tulisi varmistaa tuottajien tasapuolinen kohtelu. Mikäli investointien ohjaus ulotetaan koskemaan maakuntien omistamia valinnanvapauden piiriin kuuluvia palvelutuottajia, ei tavoite yhdenvertaisesta kohtelusta ja kilpailuneutraaliteetin varmistamisesta toteudu. Malli soveltuu heikosti hallitusohjelman mukaisiin tavoitteisiin digitalisaation edistämisestä. Sosiaali- ja terveyspalveluiden uudistaminen digitalisaation mahdollisuuksia hyödyntämällä edellyttää uusien innovaatioiden kehittämisen ja hyödyntämiseen tähtäviä kehittämishankkeita ja kokeilutoimintaa, joiden edistäminen on sekä sosiaali- ja terveyspalveluiden uudistamisen että alan teknologiatuottajien kilpailukykyä

ja tuotteiden ja palveluiden vientie-dellytysten turvaamiseksi välttämätöntä. Sosiaali- ja terveydenhuollon potilas- ja asiakastietojärjestelmien integrointi olisi syytä ottaa tarkasteluun uudistusta tehtäessä. Oikeuksien rajaamisilla voidaan turvata arkaluoneisten tietojen sa-lassapito. Myös järjestelmien toimiminen yhteen maakunterajojen yli tulisi varmistaa. Maakunnalle pitäisi lainsäädännöllä turvata laaja toimintavapaus alueellisen toiminnan kehittämiseen. Valtion puuttuminen pitäisi rajoittaa nii-hin tilanteisiin, kun maakunta ei kykene suoriutumaan annetuista tehtävistä sil-le osoitetuilla resursseilla ja ajautuu "kriisimaakunnaksi".

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Vastaajien määrä: 1

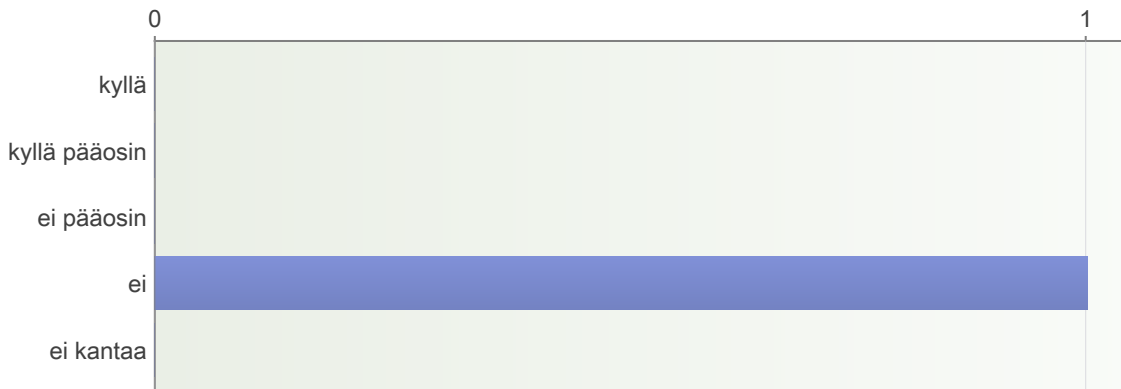

Avoimet vastaukset: ei

- Järjestämistehtävien ja palvelutuotannon hallinnollista erottamista sekä maakunnan palvelulaitosta koskeva sääntely kaventaisi maakuntien mahdollisuutta päättää palvelutuotannon tarkoituksenmukaisesta ja tehokkaasta organisointi-tavasta maakunnan erityispiirteet huomioiden. Järjestely synnyttäisi tarpeeton-ta päällekkäistä hallintoa ja hallintokustannuksia sekä heikentäisi maakunnan ja tätä kautta koko kansallisen ohjausjärjestelmän kykyä palvelutuotannon oh-jaukseen. Tilaaja-tuottajamallia on kokeilutu suurissa kaupungeissa samoin kuin sote yhteistoiminta-alueilla, mutta järjestelyistä on viime aikoina luovuttu niis-tä saatujen huonojen kokemusten vuoksi. Erottamisella ei myöskään ole saavu-tettu tavoiteltuja kustannussäästöjä. Nyt esitetty malli luo väistämättä hallin-nollista byrokratiaa enemmän kuin yksitasoinen malli. Monikerroksisen organi-saation ylläpitämiseen käytettävät varat vähentävät asiakastyöhön jäävän ra-hoituksen osuutta. Esitetty malli on sekava yhdistelmä valtion tiukkaa ohjausta, tilaaja-tuottaja -mallia yhtiöittämisvelvoitteineen ja epäselvää valinnanva-pausmäärittelyä. Maakunnan yhtiöittämisvelvoite on keinotekoinen mikäli maa-kunta samalla on tuotantoyhtiöiden omistaja. Tällöin kilpailuasetelma ei ole ai-to. Myös tähän asiaan on vaikea ottaa riittävän laajasti kantaa, koska valinnan-vapauslainsäädäntö ei ole käytettävissä.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitetun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

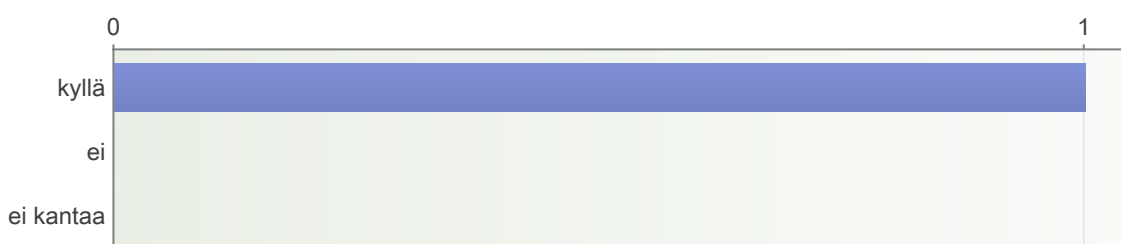
- Mallin yksi ongelmakohta on julkisen vallan käyttö, joka jää yhtiön ulkopuolelle. Valinnanvapautta, jonka seurauksena yhtiöittäminen on, olisi voitu laajentaa myös muilla keinoilla, kuten palvelusetelijärjestelmän laajentamisella. Mikäli yhtiöittämisvelvollisuuteen lopulta päädytään myös kunnilla tulisi olla mahdollisuus toimia yhtiömuodossa palvelujen tuottajina. Esitysehdotukseen sisältyvä ratkaisu, jossa kunnilta evätään mahdollisuudet perustaa tai omistaa valinnanvapauden piirissä olevia palveluita tuottavia yhtiöitä. Kuitenkin kuntein omistuksessa säilyvät sote kiinteistöt. Myös kaikki laitteet ja kalusto ovaat kuntien/kuntayhtymien omistuksessa tällä hetkellä. Kuntien ja yhtiöiden välinen yhteistyö voisi parhaimmillaan rikastuttaa tuotantoa ja saada aikaan vaikuttavia ratkaisuja. Kustannusten kasvun hillitsemiseksi olisi tehokkain malli, että sallittaisiin vapaasti eri palvelutuotantomuodot (myös kunnat). Palvelutuotanto tuotettaisiin ja tuotteille määriteltäisiin kattohinnat. Tämä tulee ottaa valinnanvapauslainsäädännössä huomioon.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Ei vastauksia.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

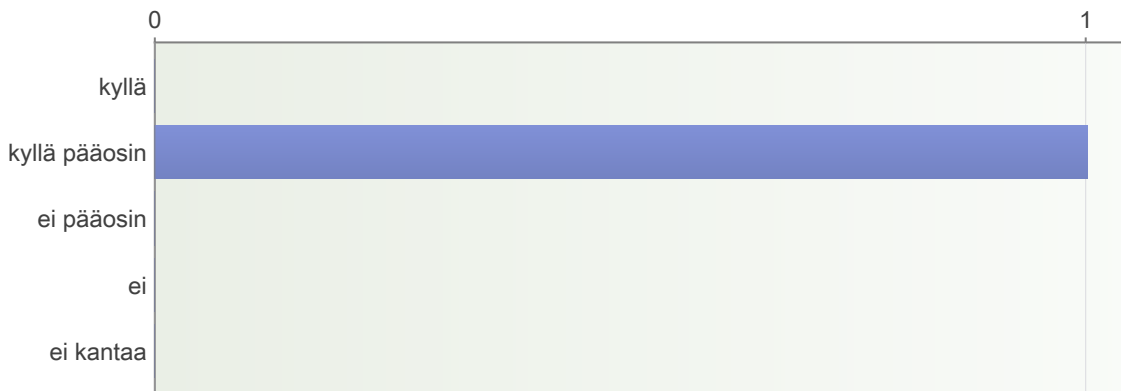
- Maakunnan raja-alueilla korostuu se, että asukkaille on tarjottava palvelut hyödyntäen molempien maakuntien osaamista ja palveluvarustusta.

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väli aikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaantulon 2 luvussa. Onko väli aikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

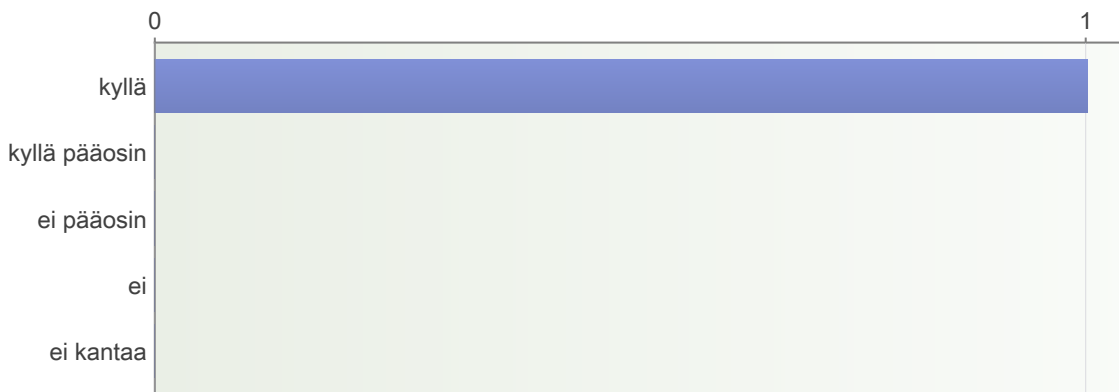

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Väli aikaishallinnossa on järkevä hyödyntää nykyisten maakuntien toimielimiä vaikka niiden rooli uudistuksessa tuleekin muuttamaan. Maakuntien liittojen roolia tulee vahvistaa. Valtion tulee osoittaa väli aikaishallinnolle ja valmistelulle asianmukaiset resurssit.

22. 20. Voimaantulon 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiassa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettyä henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

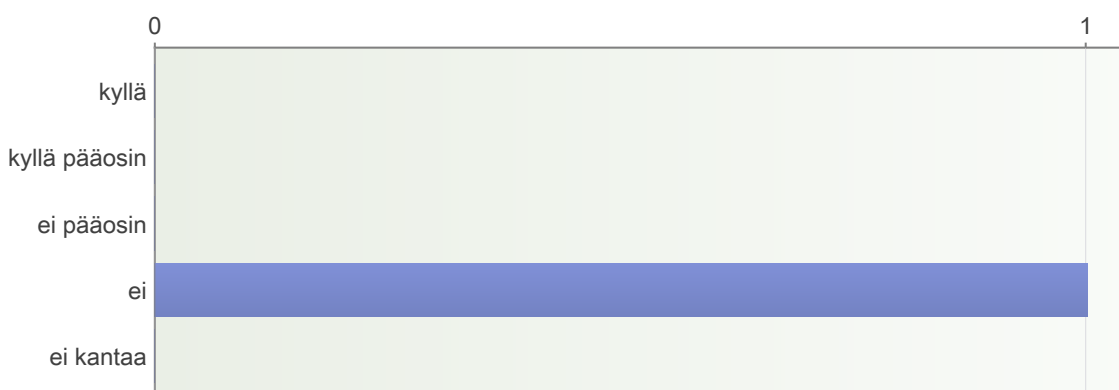

Avoimet vastaukset: kyllä

- Yleisellä tasolla henkilöstön siirtyminen, eläke- ja edunvalvonta-asiat tapahtuvat pitkälti olemassa olevaa lainsäädäntöä laajentamalla. Henkilöstön siirtyminen tapahtuu liikkeenluovutuksen periaatteilla ja nykyisin kunnissa työskentelevät henkilöt siirtyvät sote- ja maakuntahallinnon organisaatioihin vanhoina työntekijöinä. Siirto koskee sekä suorittavassa työssä olevia työntekijöitä että hallinnossa olevia henkilöitä siltä osin kuin tehtävät siirtyvät jatkossa sotele/maakunnalle. Työnantajaedunvalvonnan toteuttaminen Kunta- ja maakuntatyönantajat KT-organisaatiossa on luonteva ratkaisu. Tämä takaa jatkuvuutta siirtymävaiheessa ja luo edellytyksiä kuntien ja maakuntahallinnon yhteistyölle. Sama koskee myös eläkeasioita. Maakuntien henkilöstön eläketurvan toimeenpanon tuleminen osaksi Kevan tehtäviä on siirtävän henkilöstön kannalta hyvä ratkaisu. Tällöin muutoksesta on myös yksilön kannalta helpommin kohdattavissa. Yhteenvetona esitykset näiltä osin on esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti.

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

- On esitetty, että maakunnan tehtävissään tarvitsema omaisuus turvataan maakunnan käyttöön osin omaisuuden siirrolla ja osin vuokraamalla. Omaisuusjärjestelyn toteuttaminen siten, että sillä ei ole kunnan tulosta heikentävää vaikutusta, on hyväksyttävä. On kuitenkin huomioitava, että irtaimistoon kuuluvat laitteen

voivat olla hyvinkin arvokkaita. Lakiesityksestä jää epäselväksi, miten mene-tellään yhteiskäytössä olevien laitteiden osalta, kuten palvelimien. Mikäli toimi-tilat ja kiinteistöt voidaan vuokrata maakunnan käyttöön, järjestely on hyväksyttävä. Kiinteistöjen vuokraamisen osalta ei tulisi sallia eriväviä vuokratilintoja, vaan sen tulisi olla paikkakunnasta tai muusta siihen verrattavasta tekijästä riippumatonta. Kiinteistöjen vuokraaminen ansaintamielessä korkealla vuokratasolla ei saa aiheuttaa uudelle järjestäjälle lisäkustannuksia, vaan kunnat vuokraavat yhteisesti sovituin perustein kiinteistöt maakunnalle. Jos kiinteistöjen osalta on voimassa olevia leasing-sopimuksia, niin kunta toimisi välivuokraajana, jolloin maakunta vuokraisi vain yhtenäisin perustein kiinteistöt käyttöönsä. Kiinteistöt voivat sisältää merkittävän määrän korjausvelkaa tai muita riskejä. Jatkossa kunta ei ole tilan käyttäjänä eikä pysty vaikuttamaan tilan käyttöön, huoltoon ja siisteyteen ja sitä kautta omaisuuden arvon säilyttämiseen. Kunnille jäävien tilojen osalta olisi hyvä rajata tai eliminoida kiinteistöihin liittyviä taloudellisia riskejä. Sitovan vuokrakauden jälkeinen riski siitä, että kiinteistö jää mahdollisesti tyhjilleen tai vajaakäytölle, tulisi rajata pois kunnilta. Mikäli tilat jäävät palvelutuotannon käytöstä pois, niillä on merkittävä tulosvaikutus, joka tulisi korvata kunnille. Kunnan maankäytön kehittämisen ja elinvoimaisuuden varmistamiseksi olisi perusteltua, että kuntayhtymien maapohjat jäisivät kuntien omistukseen. Lakiesityksen tulisi mahdollistaa maapohjien ja alueiden jääminen kuntayhtymien/jäsenkuntien omistukseen sekä vuokraamisen maakunnalle pitkäaikaisilla käyttötarkoituksella sidotuilla vuokrasopimuksilla. Järjestelyssä on huomioitava se, että kunnalla voi olla merkittävä määrä vierasta pääomaa kiinteistö- ym. siirtyvässä tai vuokrattavassa omaisuudessa. On varmistettava, että kunnan lainanhoitokäytäntö ei heikkene uudistuksen seurauksena.

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Sote-kiinteistöomaisuuteen liittyvät riskit tulee järjestelyssä kohdentaa pääosin sille osapuolelle, joka omilla toimillaan pystyy vaikuttamaan kiinteistöjen käyttötarpeeseen. Mikäli lainvalmistelussa edetään lakiluonnoksessa esitetyn ratkaisun pohjalta, tulee varmistaa, ettei kunnille aiheudu omistamiinsa sote-kiinteistöihin liittyviä taloudellisia riskejä ja seuraamuksia.

Siirtymäkauden sitovan vuokrajakson tulee olla esitettyä pidempi, vähintään 5 vuotta, jotta kunnat voivat varautua ja valmistautua mahdollisiin palveluverkon muutoksiin. Myös siirtymäkauden jälkeen laadittavat vuokrasopimukset ja muut sopimukset on määriteltävä laadittavaksi siten, että vuokrataso mahdollistaa laadukkaan ja ennakoivan kiinteistöpidon, investointien riskittömän toteuttamisen sekä omaisuuden arvon säilyttämisen.

Uudistukseen liittyvillä omaisuusjärjestelyillä ei saa vaarantaa kuntien mahdollisuuksia vastata niille jäävien palvelujen järjestämisestä ja rahoittamisesta rahoitusperiaatteen mukaisesti. Lainvalmistelun yhteydessä on varmistettava, että siirtymäkauden jälkeen mahdollisesti tyhjilleen tai vajaakäytölle jäävistä kiinteistöistä ei aiheudu kunnille taloudellisia vaikeuksia. Mahdolliset omaisuusjärjestelyjen taloudelliset vaikutukset on korvattava kunnille täysimääräisesti esim. kohdennettujen avustusten muodossa.

Uudistuksen seurauksena ei saa syntyä tilanteita joissa varainsiirtoverotus aiheuttaa lisäkustannuksia kiinteistöomaisuuden muutoin tarpeellisissa uudelleen järjestelyissä. Voimaannpanolaissa ehdotetaan säädettäväksi, että varainsiirtoverotuksessa ei syntyisi veroseuraamuksia siirrettäessä kuntayhtymät varoineen ja velkoineen voimaannpanolaissa tarkoitetulla tavalla maakunnille ja näiden varojen siirtyessä edelleen voimaannpanolaissa tarkoitetulle valtakunnalliselle osakeyhtiölle. Kunnat joutuvat uudistuksen seurauksena siirtämään kiinteistöjään vastaavasti omistamiinsa yhtiöihin kuntalain yhtiöittämisveloitteen perusteella ja lisäksi kunnilla on muutoinkin tarpeen järjestellä kiinteistöomistuksiaan maakuntauudistuksen johdosta.

Kiinteistöjen osalta tulisi harkita muita malleja, esimerkiksi kuntaliiton esittämiä vaihtoehtoja:

1.kuntien ja kuntayhtymien kaikkien sote -kiinteistöjen siirtäminen maakunnille ja edelleen niiden omistamaan toimitilayhtiöön yhtenäisin perustein käypään arvoon tai muuhun erikseen sovittavaan arvoon. Kiinteistöjen lunastuskorvaus on mahdollista rahoittaa esimerkiksi osittain kunnan/kuntayhtymän maakunnalle antamalla ja valtion takaamalla lainalla.

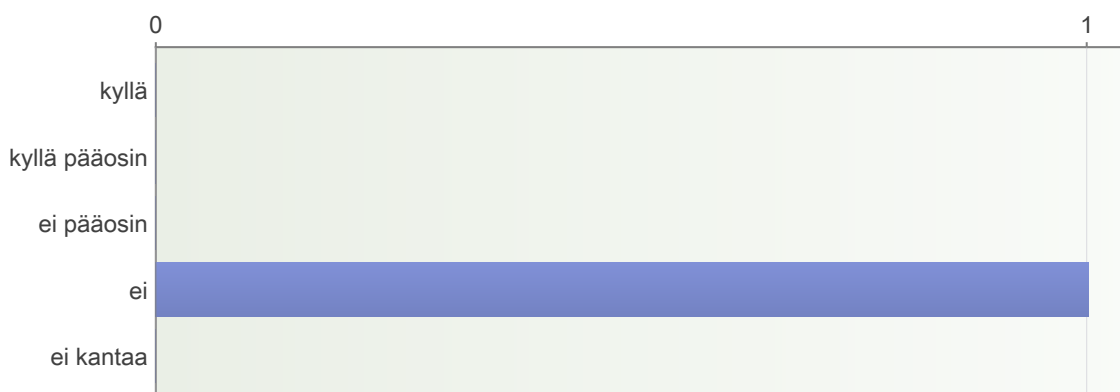
2.kuntien ja maakuntien yhteisesti omistamien toimitilayhtiöiden perustaminen. Osa sote -kiinteistöjen luovutushinnasta suoritettaisiin kunnille kiinteistöyhtiöiden osakkeina. Kunnat saisivat asianmukaisen korvauksen luovutetusta omaisuudesta eivätkä maakunnat puolestaan velkaantuisi liikaa. Mallissa omaisuusjärjestelystä tulevat hyödyt ja haitat jakaantuvat omistuksen mukaisessa suhteessa maakuntien ja kuntien kesken.

Kiinteistöjärjestelyissä tulisi estää yksittäisten kuntien ja kuntayhtymien pikavoi-tontavoittelu. Järkevintä olisi vuokrata kiinteistöt kunnilta yhteneväisin perustein määriteltyyn käypään hintaa. Mikäli kunnat ovat yhtiöittäneet kiinteistöt tai tehneet esim. kiinteistöleasing sopimuksia, kuntien tulisi jäädä edelleen sopimusten noudattamisesta vastuuseen. Maakunta vuokraisi näissäkin tapauksissa kiinteistöt ainoastaan kunnilta.

Irtamiston siirtyminen kunnilta maakunnalle tulisi pohjautua käypään arvon.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Vastaajien määrä: 1

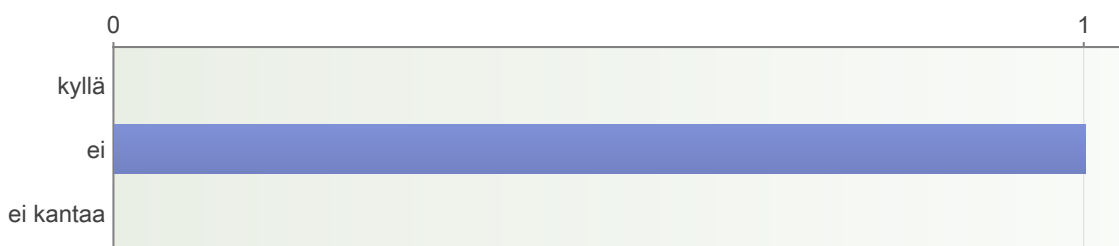
Avoimet vastaukset: ei

- Kunnallisvero on kuntien merkittävin tulonlähde. Rajoitus on perustuslain vastainen. Kunnallisen itsehallinnon peruseriaate sisältää veroja koskevan päätöksenteon kuntalain 111 § mukaisesti tuloveroprosentin, kiinteistöveroprosenttien ja muiden verojen perusteiden osalta. Tuloveroprosentin 12,3 prosenttiyksikön alennus on mitoitettu kunnilta maakunnille siirtyvien tehtävien valtakunnallisten kustannusten perusteella. Kunnat eivät ehdotuksen mukaan saisi vuonna 2019 päättää tuloveroprosentin nostamisesta, vaikka tarve tähän perustuisi muihin syihin kuin maakuntauudistukseen. Kuntien veroprosentteja on päätetty leikattavan tasasuuruisesti, jotta vastataan maakunnalle siirtyvien tehtävien rahoittamisesta. Tämä aiheuttaa sen, että tasasuuruinen leikkaus ei vastaa tosiasiallisesti kunnan sote-menoja ja heikentää kunnan taloudellista asemaa esim. kaupunkikehityksen ja investointien rahoittamisen osalta. Tämä supistaa kunnan taloudellista liikkumavaraa kunnille jäävien tehtävien ja velkojen hoitamiseen. Joidenkin kuntien tulot laskevat esimerkiksi suhteessa kunnan vastuulla oleviin velkoihin merkittävästi (ts. suhteellinen velkaantuneisuus kasvaa). Kaikenlainen kunnan verotusoikeuteen puuttuminen merkitsee myös riskiä, että kuntien luottoluokitus

heikkenee tulopohjan muuttuessa sekä sitä kautta kunnille myönnettyjen lainojen korko nousee. Määräaikainen järjestely vaarantaa kuntataloden kestävyyttä. Säännös voi lisäksi aiheuttaa verotuksen tarpeetonta kiristymistä, sen vuoksi, että kunnat joutuvat korottamaan veroprosenttia ennen kieltoaikaa varmistaakseen riittävän taloudellisen liikkumavaran.

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

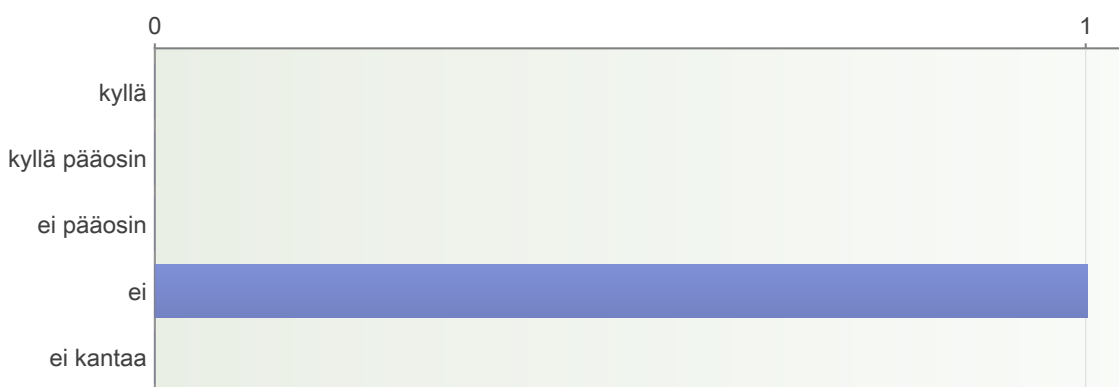
- Toimeenpanoaika on liian lyhyt, tulisi olla 3-5 vuotta. Hyvään lainsäädäntövalmisteluun kuuluisi valmistella ensin esitys lainsäädännöksi, varata valmiista esityksestä riittävä lausunnonantoaika ja lainsäädännön valmistumisen jälkeen va-rata täytäntöönpanoon riittävä aika.

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

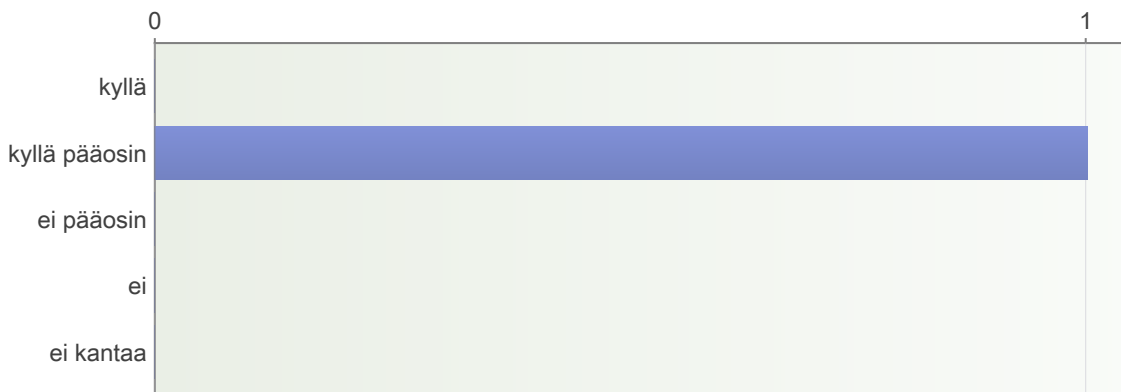

Avoimet vastaukset: ei

- Vaikka esitetty malli onkin maakuntien itsehallinnon kannalta erittäin ongelmallinen ja johtaa poikkeuksellisen tiukkaan ja yksityiskohtaiseen valtionohjaukseen, sitä voidaan pitää ainakin ensivaiheen ratkaisuvaihtoehtona tarpeellisena. Itsehallinnon olennainen osa on kuitenkin verotusoikeus. Maakuntien verotusoikeuden jälkeen on mahdollista tältä osin saavuttaa paremmin uudistuksen tavoitteet.

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Vastaajien määrä: 1

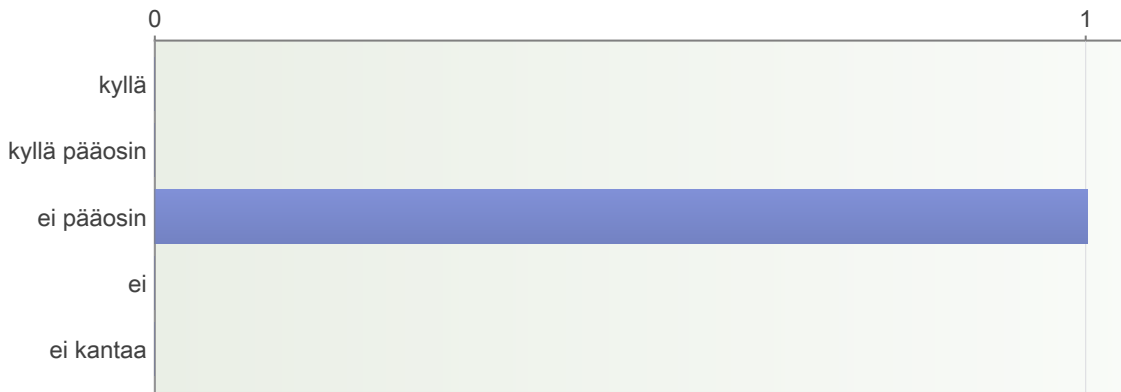

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntien edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä ovat riippuvaisia siitä, että maakuntien tehtävät ja valtion osoittama rahoitus ovat linjassa. Kunnat ovat suoriutuneet vastaavasta kokonaisuudesta siitäkin huolimatta, että valtion on osuuksia on leikattu vuosittain. Maakunnan menojen kasvuun on asetettu rajoite, jota voidaan verrata kuntien viime vuosina toteuttamiin tuottavuustoitmenpiteisiin ja palvelutuotannon kehittämiseen kustannustason maltillistamiseksi.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Vastaavilla periaatteilla on kunnille osoitettu valtionosuus tehtäviin. Sairasta-vuodella ja ikärakenteella on suuri merkitys terveydenhuollon-, vanhusten- ja sosiaalihuollon palvelujen käytössä, mutta se ei yksinään selitä palvelujen käytötarvetta. Tarvetekijät ja painokertoimet eivät kuitenkaan ole yksinkertaisia eivätkä yksiselitteisiä.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

- Siirtymäaika on riittävä toimintojen hahmottamiseen, sopeuttamiseen ja prosessien kustannustehokkuuden lisäämiseen. Kuntien valtionosuus on myös perustunut laskennalliseen kustannukseen, ei suoraan menoperusteiseen rahoitukseen. Taloudellisesti hyvin sote-palvelunsa tuottaneita kuntia tulisi käyttää esimerkeinä maakunnan palvelutuotannossa. (Vuosina 2020–2023 siirryttäisiin vaiheittain sosiaali- ja terveydenhuollon menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen -Vuonna 2020: 80 % toteutuneiden kustannusten mukaisesti ja 20 % laskennallisten kustannusten mukaisesti -Vuonna 2021: 60 % toteutuneiden kustannusten mukaisesti ja 40 % laskennallisten kustannusten mukaisesti -Vuonna 2022: 40 % toteutuneiden kustannusten mukaisesti ja 60 % laskennallisten kustannusten mukaisesti -Vuonna 2023: 20 % toteutuneiden kustannusten mukaisesti ja 80 % laskennallisten kustannusten mukaisesti)

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

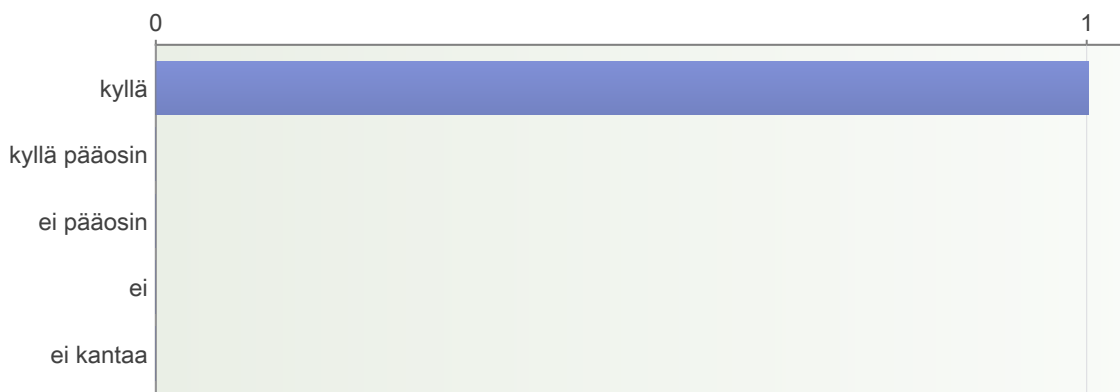
Vastaajien määrä: 1

- Kuntien oikeudenmukaisen kohtelun varmistamiseksi rahoitusmallin edellyttämien kustannusten ja tulojen siirto sekä niihin liittyvät tasauselementit on toteutettava. On tärkeää varmistaa, ettei kunnan tilanne uudistuksen johdosta heikkene tai kunta perusteettomasti hyödy muutoksesta.

Yksittäisen kunnan asemaa uudistuksen jälkeen ei voi hallituksen esityksen laadinta-vaiheessa arvioida täysin yksiselitteisesti ja se vaikeuttaa lakiesityksestä lausumista. Valtionosuusuudistuksen sisältö ei ole varma ja arvio perustuu nykyhetken kustannuksiin, monta vuotta ennen uudistuksen voimaantuloa. Uudistuksessa on vaarana, että kuntien taloudellinen asema vaarantuu ja heikkenee huomattavasti siirtymäsäännöksessä esitettyä - 100 euroa enemmän ilman pysyvää tasauselementtiä. Siirtymätasaus tulisi rajata +/- 50 euroon.

33. 31. Pidätekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

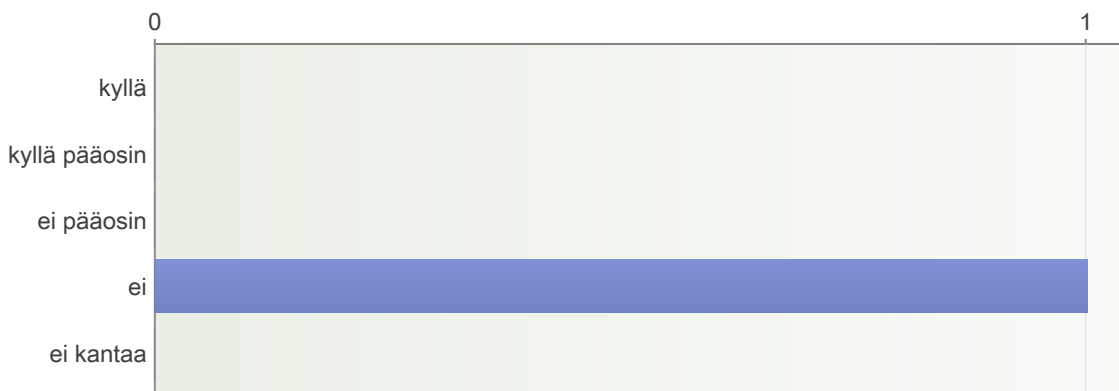
Avoimet vastaukset: kyllä

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei

- Valtionosuutta koskevat asiat ovat keskeneräisiä. Kuntakohtaiset erot siirtyvien tehtävien kustannuksissa sekä jäljelle jäävien tehtävien kustannuksissa ovat suuria. On varmistettava siitä, että ne kunnat jotka ovat toimineet kustannustehokkaasti, eivät joudu taloudelliseen ahdinkoon muutoksen vuoksi. Kunnalta ei saa siirtyä tuloja siirtyviä menoja enempää. Muutoksen vaikutuksen kustannusneutraalisuus kunnille tulisi olla valmistelun lähtökohta. Kuntakohtaiset muutokset tulisi rajoittaa enintään 50 euroon/asukas. Esitetty +/-100 euroa/asukas on liian suuri, sillä se vastaa kunnissa keskimäärin 0,59 tuloveroprosentin tuottoa ja Kalajoella noin 0,73 tuloveroprosentin tuottoa. On kohtuutonta, että kunnista riippumattomista syistä vaikutus tuloveroprosenttiin on yli 0,5 prosenttiyksikköä. Valtionosuusjärjestelmän tulee tasata muutos pysyvästi +/- 50 euroon. Valtionosuudet ovat laskeneet vuosi vuodelta. Mikäli maakunta ei onnistu tuottamaan palveluita kuntia vastaavalla kustannuksella, on pelkona, että maakunnan tarvitsema lisärahoitus leikataan jäljelle jäävästä kuntien valtionosuudesta. Sote-siirron muutosrajoittimeksi ehdotetaan 60 % siirtyvien kustannusten ja tulojen (ml. verotuloihin perustuva tasaus) erotuksesta. Tätä rajaa on tarkasteltava kuntien kustannusneutraaliuden ja tulojen kohtaamisen näkökulmasta siten, että muutos voi olla enintään +/- 50 euroa / asukas. Uusi valtionosuusjärjestelmä tulisi saattaa valmiina esityksenä lausunnonleikkimmiten, jotta kunnille jää riittävä aika varautua muutokseen.

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

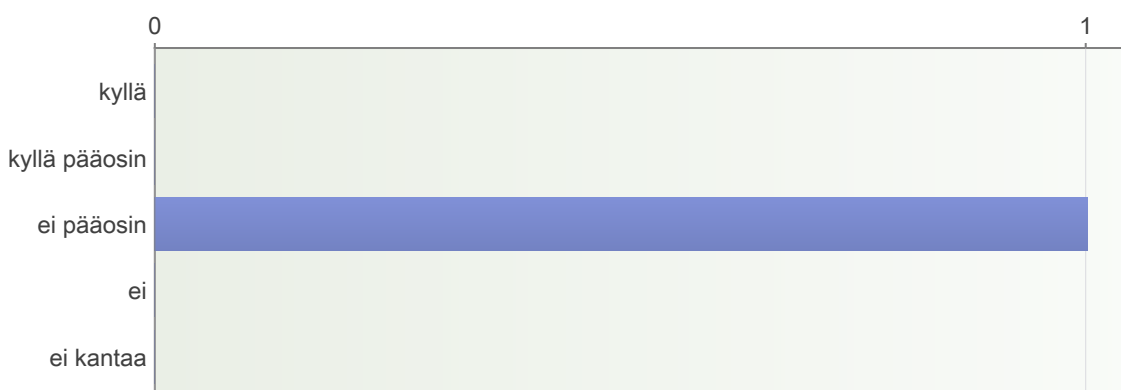
- Valtionosuusjärjestelmä ja sen kriteerit tulee harkita tarkoin. Jäljelle jäävien tehtävien kustannukset eroavat kunnittain. Valtionosuuden on sekä turvattava kuntien toimintaedellytykset jatkossa että vastattava aiemmin esitetyn muutoksen rajaamiseen kohtuulliseksi. Tulevalla rahoitusmallilla ja valtionosuusjärjestelmän muutoksilla on ratkaiseva merkitys kuntien tuleviin toimintamahdollisuuksiin niin perusoikeuksien toteuttajana kuin elinvoima- ja kilpailukykytehtävien hoitajana. Koska kunnat huolehtivat jatkossakin terveyden ja hyvinvoinnin edistämisen ohella merkittävästä määrästä perusoikeudellisia tehtäviä (mm. varhaiskasvatus, esi- ja perusopetus), on niiden hoitamisen edellytykset turvattava kannustavan rahoitusratkaisun avulla. Myös perustuslain rahoitusperiaate edellyttää, että kunnille turvataan riittävät voimavarat niille jäävien tehtävien hoitamiseksi. Kuntien jäljelle jäävien tehtävien rahoituksessa voisi harkita mallia, jossa valtion tasasuuruista €/asukas-rahoitusta täydentäisi 100-prosenttinen vero-tulojen tasaus (tuloverot, kiinteistöverot ja yhteisöverot). Perustelut eri valtionosuuskertoimien käytölle poistuvat tosiasiallisesti, kun SOTE-palvelut siirtyvät maakunnille. Tasajako kannustaisi parhaalla mahdollisella tavalla julkisessa palvelutuotannossa tehokkuuteen ja mahdollistaa tehokkaille organisaatioille erityispanostuksen elinvoiman rakentamiseen.

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidätkö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Jos rahoitus päädytään kerämään valtion verojärjestelmän kautta muuttamalla leikkaamalla tasaerällä kuntien veroprosentteja, on kuntien tulopohjan leikkauksen ja menojen kohtaanto varmistettava. Esitettyä verokattoa kunnille ei tule toteuttaa. Esityksessä on lähdetty siitä rajauksesta, että rahoitus maakuntien toimintaan kerätään kokonaisuudessaan valtion verotuksen kautta. Lähtökohta on ongelmallinen kannustimien kannalta. Kannustimilla on merkittävä rooli toiminnan tehostamisessa, jota uudistuksella tavoitellaan. Mikäli veroprosentteja uudistuksen yhteydessä leikataan 12,30 prosenttiyksiköllä vuonna 2019, on tärkeää siirtää kunnallisverotuksessa tehtäviä vähennyksiä valtionverotuksessa tehtäviksi. Näin kuntien tuloveroprosenttien tuotto (ns. efektiivinen veroaste) vastaisi paremmin todellista tuottoa.

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Vastaajien määrä: 1

- Kirkollisveron osalta esityksessä on päädytty siihen, että seurakunnat alentavat veroprosenttejaan omaloitteisesti. Linjaus on oikea ja samaa menettelyä tulee soveltaa myös kuntiin.

Kiinteistöihin ja muuhun omaisuuteen on sitoutunut miljoonien eurojen edestä arvonlisäveroja, jotka ovat tähän asti saatu kunnissa palautuksina. Arvonlisäverotuksen yleisten säädösten johdosta ainakin osa näistä palautuksista joudutaan uudistuksen seurauksena palauttamaan Verohallinnolle omaisuutta siirrettäessä maakunnille tai esimerkiksi kuntien yhtiöihin. Uudistuksen seurauksena kunnille syntyvät arvonlisäverokustannukset on huomioitava rahoituslaskelmissa. Siltä osin, kun kustannukset liittyvät maakunnille tai niiden yhtiöille vuokrattaviin kiinteistöihin on kustannukset huomioitava vuokratasoa määriteltäessä.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

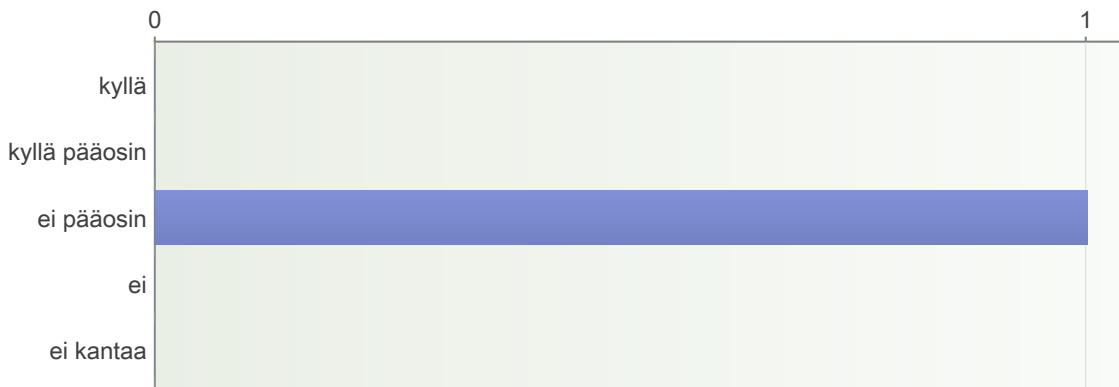

Avoimet vastaukset: kyllä

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Eläkejärjestelmän rahoitus on tärkeää, mutta tulee määrittää mekanismit, joilla estetään tasausmaksun nouseminen kohtuuttoman suureksi.

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Vastaajien määrä: 1

- Uudistuksella on merkittävä vaikutus Kalajoen kaupunkiin. Kalajoen kaupunki on tuottanut laadukkaat ja kustannustehokkaat sote-palvelut myön Merijärven kun-nalle ja osassa palveluita myös laajemmalle alueelle (ympäristöterveydenhuolto). Ensisijainen etenismalli olisi organisaatiomme näkökulmasta ollut evoluutiomalli. Nykyiset hyvin toimivat organisaatiot olisivat jatkaneet ja toiminta laajentunut ja toimimattomat palvelutuotantokokonaisuudet olisi korvattu uudella tai yhdisty-neet muihin. SOTE- organisaatioiden uudistamisessa olisi ollut järkevä sallia eri kokoisten toimivien organisaatioiden jatko. Toimiva SOTE- organisaatio voi olla pieni tai iso, ovathan kunnat, maakunnat ja valtiotkin.

Nykyiset yhteistoiminta-alueet olisi voitu lainsäädännöllä tiiviimmin ohjata teke-mään yhteistyötä ja työnjakoa. Jokilaaksojen sote-yhteistyössä on tehty laajaa sel-vitystyötä ja yhdenmukaistettu palvelukriteerejä. Osassa palvelutuotantoa on löy-detty merkittäviä eroavaisuuksia, jotka eivät kaikki selity suuremmalla palvelutar-peella ja sairastavuudella. Näihin kohtiin on tehty suunnitelmaa säästöpotentiaa-lin realisoimisesta kustannusten kasvun hillitsemiseksi. Tällainen tarkastelu johtaa luonnolliseen yhteistyön lisääntymiseen ja työnjakoon, jossa kaikki eivät jatkossa tuottaisi itse kaikkea. Mallissa on asiakas keskiössä ja suunnitelmia ei rajoita orga-nisaatiokerrostumat.

Oman palvelutuotannon lisänä on perinteikkäästi hyödynnetty yksityisiä palvelun-tuottajia sekä kunta- ja maakuntarajat ylittäviä yhteistyökumppaneita. Valinnan-vapaus on siis toiminut esimerkiksi erikoissairaanhoidossa nykyistä lainsäädäntöä pidempään yhteistyösopimuksilla. Näillä toimenpiteillä asukkaat ovat saaneet jous-tavasti palveluita kohtuullisissa aikarajoissa.

Pitkäjänteinen ennaltaehkäisevä työ on tuottanut tulosta ja saanut korjaavien toimenpiteiden kustannukset pysymään kohtuullisina. Näistä on lukuisia hyviä esimerkkejä.

Esitetyssä mallissa hyvinvoinnin edistäminen sirpaloituu eri organisaatioihin. Riskinä on se, että kukaan ei kannan kokonaisvastuuta, varhainen puuttuminen ja tuki jää liian vähälle huomiolle ja tämä johtaa inhimillisesti ja taloudellisesti katsoen huonoon lopputulokseen. Karkeana esimerkkinä lastensuojelussa voi tapahtua osatoptimointia, koulun tai varhaiskasvatuksen puolesta esitetään lapsen sijoittamista, koska kustannukset maksaa maakunta. Keveämmät toimenpiteet jäävät toteuttamatta.

Tukipalvelut on nykyisellään mitoitettu koko organisaatiolle. Kuntaan jäljelle jäävien palveluiden tarvitsemat tukipalvelut tulevat kallistumaan. Kallistuminen johtuu yksikköhinnan noususta, koska tukipalveluiden alaspäin skaalautuminen ei onnistu tai vaatii pitkän sopeutumisen.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Vastaajien määrä: 1

- Riippuu valtion resurssoinnista ja siitä kuinka monimutkaista ja ylhäältä päin säänneltyä organisaatorakennetta edellytetään.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Ei vastauksia.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Ei vastauksia.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.